

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Autoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 306. Facto divortio quo ad thorum & habitationem an & à quo præstanda alimenta uxori.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73973)

potest; primo triennio prolem alendam apud matrem, ac deinceps apud patrem. Jure verò civili novo authenticarum constitutum, ut, si pater causam dedisset divortio, proles communes utriusque conjugum alentur expensis patris apud matrem, dum hæc ad secundas nuptias non transit; (ubi notandum, loqui illa jura de divortio factò etiam quò ad vinculum conjugale, quod permittebatur quandoque ex causa maximè adulterii; uti & hodieum Græci ob eam causam permittunt transire ad secundas nuptias, recte Bellarm. de mat. c. 15. ad initium, errore hoc correcto per Ecclesiasticam juraque ecclesiastica) & è contra, si causa divortii fuisset mater, apud patrem expensis matris, nisi fortè pater minùs idoneus esset ad alendas & educandas proles, tunc enim apud matrem locupletem educendæ. *Amb. si pater. divortio factò, apud quem liberi morari & educari debent.* Atque generale est illud, quòd liberi apud patrem innocentem expensis partis nocentis ali & educari debeant; adeoque non minùs apud patrem innocentem expensis matris nocentis, quàm apud matrem innocentem expensis patris nocentis; eò quòd, cum mater sit correlativum patris, & quòd dispositum de uno correlativo, etiam dispositum censeatur de altero, dum eadem militat ratio, quæ in præsentem est culpa delinquentis inducens obligationem hanc alendi propriis expensis prolem, longè diversam ab obligatione, quæ aliàs jure communi inest parentibus, nempe ut mater solo triennio teneatur præbere alimenta filio, ac deinceps pater. *L. Nescimus. L. si quis à liberis. ff. de liber. agnos. hoc, inquam, pro ut cit. Amb. textus indicat, ternas patitur limitationes. Prima, quòd etsi pater dederit causam divortii, dum tamen mater innocens transit ad secundas nuptias, non apud hanc, sed apud eum, quem Judex arbitrabitur, expensis patris, si dives est, alenda est. Castrop. l. c. p. 6. §. 10. n. 3. citato Sanch. L. 10. d. 20. n. 4. Secunda, si pater innocens est pauper, adeoque minùs ad hoc idoneus, & mater nocens dives, apud hanc alendi ejus sumptibus filii. Castrop. Saanch. LL. cit. Laym. l. c. n. 19. Pith. b. 1. n. 63. Tertia si conjux nocens, seu qui dedit causam divortio, sit fidelis, & alter conjux infidelis, non huic, sed fideli nocenti proles alenda tradi debet in favorem fidei. Castrop. Sanch. Laym. Pith. LL. cit. juxta quòd hoc ipsum indicatur cit. Amb. his verbis: si minus idoneus est. Porro extendi non debet hæc dicta Amb. decisio ad divortium iniquè & contra ordinem juris factum, cum expressè loquatur de divortio legitime factò, & pœnæ extendendæ non sint ultra casum in lege non comprehensum.*

2. Resp. Secundò: Si divortium factum neutrius culpa, v. g. mutuo utriusque consensu: vel utriusque culpâ, v. g. dum unus eorum commisit adulterium, alter de hæresi damnatus est, servandum est jus commune (quòd hoc in puncto nulla alia lege mutatum reperitur) nempe *L. nec filium, c. de patria potest.* quâ statuitur filios minores triennio apud matrem, majores apud patrem ejusque sumptibus alendos, nisi Judex aliud fuerit arbitratus, juxta *L. unic. c. de divortio factò*, censent Sanch. d. 10. n. 10. Castrop. n. 6.

3. Tertio: Divortio factò non tantùm quòd ad thorum & habitationem, sed etiam quòd ad vinculum, nimirum ubi matrimonium contractum cum impedimento dirimente, filii utriusque conjugis impensis alendi. Arg. c. 2. qui filii sint legit. idque sive sint minores, sive majores triennio; eò quòd,

R. P. Lew. Jur. Can. Lib. IV.

dum uterque conjux processit bona fide, æquum non sit, unum eorum amplius gravari quàm alterum, & *Lex Cod.* statuens minore triennio matris, & majores patris expensis esse alendos, expressè loquatur de conceptis ex legitimo matrimonio. Sanch. l. c. n. 11. Castrop. n. 6. citans Surdum de aliment. tit. 1. q. 24. & tit. 7. q. 13. n. 18.

Quest. 306. Factò divortio quòd ad thorum & habitationem an & à quo præstanda alimenta uxori.

1. Resp. Primò: Præterea, quæ dicta de præstandis alimentis uxori pendente lite divortii, in foro externo ante sententiam de adulterio uxoris non permittitur vir ei negare alimenta; eò quòd, licet innocens propter adulterium possit nocentem privare omni jure maritali factò divortio per sententiam, cum tamen ea privatio sit pœna, & hæc requirat sententiam, saltem declaratoriam criminis in foro externo, ut Sanch. cum communi. L. 10. d. 8. n. 13. non poterit justè alimenta negare.

2. Resp. Secundò: Divortio jam factò non culpâ uxoris, sed viri, etiam si dotem non attulerit, vel illi placuerit potius ali à viro, quàm sibi dotem concedi, deberi illi alimenta præstari, tametsi aliunde habeat, unde vivat, astruit Castrop. cit. §. 10. n. 1. citatis Farinac. q. 143. §. separatio thori. n. 46. & seq. Matth. de Afflictis. dec. 10. n. 1. & 3. Gutt. de Mat. c. 129. n. 24. & seq. eò quòd justum sit nihil ei detrahi ex fructibus, quos illa sò matrimonio perceptura erat, dum nuliam in separatione culpam habet.

3. Resp. Tertio: Teneri quoque virum præstare alimenta uxori adulteræ, facta separatione thori, sentit Jul. Clar. L. 5. §. adulterium. vers. factò autem. apud Krimer. in 4. decret. in 1605. & plures apud Sanch. L. 10. d. 8. n. 23. satis probabiliter, ut inquit Castrop. l. c. §. 6. n. 4. eò quòd per divortium non desinat esse uxor, maximè dum vir inde occasionem dedit adulterii, ejiciendo illam ex domo, vel crudeliter tractans. Hoc ipsum admittit apud eundem Rosell. v. divorcium. num. 11. Fabien. q. 11. n. 12. dum vir eandem rejicit propter adulterium non notorium, non tamen propter notorium, ut Surdus de alimentis. tit. 1. q. 118. n. 5. & tit. 7. q. 16. & absolute tanquam verius tenet Castrop. l. c. cum Sanch. n. 25. & seq. id multis approbante Gutt. de mat. c. 129. n. 23. Farin. Tom. 4. q. 143. n. 41. nullam esse obligationem marito præbendi uxori adulteræ alimenta; quia ob adulterium ab omni debito conjugali est absolutus. Quin etiam neque in foro conscientia, neque externo teneri virum ministrare alimenta uxori è domo sua fugienti ob timorem, quem habet, se male tractandam à viro causâ adulterii suspicari; cum vir non teneatur extra domum suam uxorem alere, quando ipse causam recessus non dedit. Castrop. §. 5. n. 5. citatis Gutt. de mat. c. 128. n. 21. & Farin. l. c. n. 45.

Quest. 307. Factò divortio quòd ad thorum, an & qualiter restituenda uxori dos & bona parapherna.

1. Resp. Primò: Dos (quo nomine hic venit omne illud, quòd marito ratione matrimonii ad ejus onera sustinenda datur, vel promittitur sive ab aliquo ascendente, vel intuitu patris, quæ dicitur dos profecticia, sive ex bonis propriis uxoris, vel extranei sine respectu ad patrem, & dicitur dos adventitia) restituenda est

X 2

da est